

विदो लो का ।

११ लटः परस्मैपदानां णालादयो वा ह्युः ।
वेद, विदुः, विदुः, विदुः, वेद, विदुः, विदुः ।
पक्षे - वेत्ति, विदुः, विदुः ।

उ४ - विदुः - जाग्रदभौतमतरस्याम् ।
रभौ लिति आम् वा स्यात् । विदुःदन्तत्वं -
प्रतिज्ञानादामि न गुणः । विदुःअकार ।
विदुः । वेदितुः । वेदितुः ।

विदुः - कुर्वन्तिवर्त्तन्मतरस्याम् ।
वेत्तुलौ लिति आम् गुणाभावौ लोरो लुक् लोट् -
करोल्यनुप्रयोगश्च वा निष्ठा निपात्यते ।
उरुष वचने न विवक्षिते ।

तनादेः कृमश्च उः ।
तनादेः कृमश्च उः प्रत्ययः स्यात् ।
शापोऽपवादः । विदुःकुरात् ।

आत् उत् सार्कधातुः ।
उपलभमान्तस्य कृमोस्त उत् सार्कधातुः ।
विदुः । विदुःकुरुतात् । विदुःकुरुताम् ।
विदुःकुरुन्तु । विदुःकुरु । विदुःकुरुवाचि ।
अवेत् । आविदाम् । आविदुः ।

दध् ।
धातोर्दस्य पदान्तस्य सिद्धि परै रुवा । अवेः,
अवेत् । विद्यात् । विद्यास्ताम् । अवेदीत् ।
अवेदित्वात् ।

सिप् पर होने पर (कारान्) धातु-पद के
 स्वरान पर विकल्प से 'रु' आदेश होता है।
 'अलोउल्लय' परिभाषा से यह आदेश अन्त्य
 'कार' के ही स्वरान पर होता है। उदाहरण के लिये
 'विद्' धातु से लड़ लकार में मध्यमपुरुष एकवचन
 की विवक्षा में सिप्, शप्-लुक् और अट् आदि
 होकर 'अवेद्' में रूप बनता है। यहाँ (हलन्त्यान्त्यो-0) से सिप् के अप्रकृत सकार का
 लोप होकर 'अवेद्' रूप बनेगा। इस स्थिति में
 सिप् पर होने के कारण प्रकृत सूत्र से (कार
 के स्वरान पर 'रु' होकर 'अवे रु' रूप बनता है।
 रुत्व - विसर्ग होकर 'अवेः' रूप सिद्ध होता है।
 विकल्पावस्था में 'अवेद्' के रकार के स्वरान पर
 पठ् लकार होकर 'अवेत्' रूप सिद्ध होगा।